

Nordkronan

Riksföreningen Nordrikes tidning

februari år 1999

Om Nordkronan

Nordkronan är Riksföreningen Nordrikes tidning. Föreningen är en ideell, politiskt och religiöst obunden, historisk förening. Den är sammansatt av fristående lokal-föreningar som sysslar med att återskapa den period som i dagligt tal kallas medeltiden.

Nordkronan gör inga anspråk på att återge Riksföreningen Nordrikes officiella ståndpunkter utom där så särskilt anges. Allt material i Nordkronan får fritt återges i andra publikationer om källan och författaren anges. En prenumeration (50:- för 3 nr, 90:- för 6 nr och 130:- för 12 nr) betalas till postgirokonto 34 42 82-9, betalningsmottagare Medeltidsföreningen Nordrike. Skriv prenumeration Nordkronan, namn och adress. Prenumeration är fristående från medlemskap i Riksföreningen. Bidrag till tidningen mottages tacksamt!

.....

I detta nummer

Nordrikes Konung och Drottning samt deras ämbetsmän	sidan 3
Nordrikes lagsagor och häraden	sidan 4
<i>Viktigt om Visby</i>	<i>sidan 5</i>
<i>Nordrikes havsstat</i>	<i>sidan 6</i>
<i>Vem vill leka med svärd</i>	<i>sidan 6</i>
Nordrikes kalendarium	sidan 12
<i>Nordrikes riksdag</i>	<i>sidan 7</i>
<i>Brev från Kaettil</i>	<i>sidan 8</i>
<i>Den medeltida ridderromanen</i>	<i>sidan 9</i>

Nordrikes utvalda konung & drottning

Bernard Sanscheval och Blanka Aagesdotter Tulle

Jonas och Åsa Rembratt

Tessinsväg 10 B

717 58 Malmö

Telefon: 040-98 41 48

e-post: rembratt@telia.com

Nordrikes ämbetsmän

Riksdrott

Gwendolyn de Morney

Maria Jacobson-Borgstedt

Södra Mörkaskog

360 42 Braås

Telefon: 0474-310 50

E-post: gwen66@hem2.passagen.se

Riksmarsk

Roland von Adlercreutz

Thomas Svensson

Prästgårdsliden 14 B

595 42 Mjölby

Telefon: 0142-152 49

nilsabraham10@hotmail.com

Skattmästare

Hedvig Persdotter Uggle

Lena Elfving

Gustaf Adolfsgatan 4

582 20 Linköping

Telefon: 013-12 34 99

e-post: lenaelfving@hotmail.com

Bågskyttekapten

Lage Göstasson Vildsvin

Patric Andersson

Nedred

240 14 Veberöd

Telefon: 046-857 16

Krönikör

Jehane Arbonne

Sara Lundström

Granitvägen 8 B

752 43 Uppsala

Telefon: 018- 51 01 45

E-post: jehane@swipnet.se

Ärmborstskyttekapten

Korp

Linda Engstrand

Johannesbäcksgatan 62 C

754 33 Uppsala

Telefon: 018-25 79 72

e-post:

Systeman

Eir Rolandsdottir

Bente Karlsson

Unionsgatan 5

392 33 Kalmar

0480 / 493860

e-post: bente_eir@hotmail.com

Rikskansler

Else Persdotter

Katarina Wiberg

Tegelbruksvägen 25-27 1tr

126 34 Hägersten

Telefon: 08-18 50 28

e-post: katarina.wiberg

@stockholm.mail.telia.com

Tillförordnad riktmästare

Elise du Lac

Johanna Kindberg

Nissamålen

561 32 Huskvarna

Telefon: 036-13 90 10, mobil

0709-53 36 35

e-post: johannakindberg@yahoo.fr

Kungligt ceremonimästareinna

Elaine Compton of Wyngates

Caroline Fritzon

Nordrikes lagsagor och häraden

*Agaria (Österåker)

Ordförande:
Will Rådig
Rickard Bergelius
Blommersbergsv. 198,2 tr
126 52 Hägersten
Telefon: 08-645 14 50
e-post:
rickard.bergelius@salcom.se

Årinhölm (Kalmar)

Lagman: Birthe
Elin Kinning
Bjelkegatan 11
392 30 Kalmar
Telefon: 0480-876 04
e-post:
birthe_elin@hotmail.com

♦

Åtvidha (Åtvidaberg med omnejd)

Lagman: Bänkt Ullsten i
Bobbatorp
Sebastian Karlsson
Vimarkagatan 6 B
582 52 Linköping
Telefon: 013-14 13 24
e-post:
vanskapt@hotmail.com

Lunga (Linköping med omnejd)

Borgmästare: Tordis
Torulfsdotter Svartbjörn
Heidi Hermansson
Dalgården
Malexander
590 14 Boxholm
Telefon: 0142-300 08
E-post: heidi.h.@telia.com

Nylöse (Göteborg)

Lagman: Britt-Marie Karl-
strand
Sommarvädersgatan 10, 5 tr
418 33 Göteborg
Telefon: 031-54 94 46,
0739-88 08 18

Reidgotalund (Karlskrona- Karlshamn)

Lagman: Djsa Rasmusdotter
Lotta Rantil
Hellidens folkhögskola
522 94 Tidaholm
Telefon: 0502- 104 04
Telefon helg: 0455- 189 77

Riddersholm (Stockholm)

Lagman:
Bengt Malmholt
Granskogsvägen 26
165 75 Hässelby
Telefon: 08- 89 49 16

Stochum (Stockholm)

Borgmästare: Åsa Magnus-
dotter
Åsa Thurén
Flogstavägen 25 B/231
752 73 Uppsala
Telefon: 018-46 14 15

Teleborg (Växjö)

Slottsherre: Reidmar Marson
Roger Magnusson
Österleden 52E
352 42 Växjö
Telefon: 0470-393 94
E-post:
Roger.Magnusson@bigfoot.com

Torsheim (Skåne)

Gälkare: Jonah
Grandbuveur
Jonas Mårtensson
Hantverkaregatan 20
211 55 Malmö
Telefon: 040-611 08 73
e-post:
granbuveur@hotmail.com

Upptuna (Uppsala)

Lagman: Blanka Björnsdotter
Måne
Frida Jonasson
Rättarvägen 5
143 40 Gustavsberg
Telefon: 08-570 105 10
e-post:
frida.jonasson@telia.com

Viken (Uddevalla med omnejd)

Lagman: Helge Thor-
stensson
Kent Voldstedlund
Älvsborgsgatan 8 B
414 52 Göteborg
031-12 75 03
E-post:
kent.voldstedlund@swipnet.se

* Agaria är förening med
intresse av Nordrikes eve-
nemang.

Viktigt om sommarens Visby-läger!

Styrelsen har nu tagit beslut om att vi ska upprepa förra årets succé och arrangera sommarens medeltidsläger under Medeltidsveckan. Men för att det ska gå att genomföra behövs det en arrangörsgrupp på fyra personer. I nuläget har vi en enda frivillig, dock med förbehåll att inte hon gräver i utlandet under sommaren. Det behöves alltså ytterligare tre eldsjälar som kan tänka sig att lägga ner en del av sin fritid under våren och sommaren på att se till att vi har någonstans att bo under vecka 32.

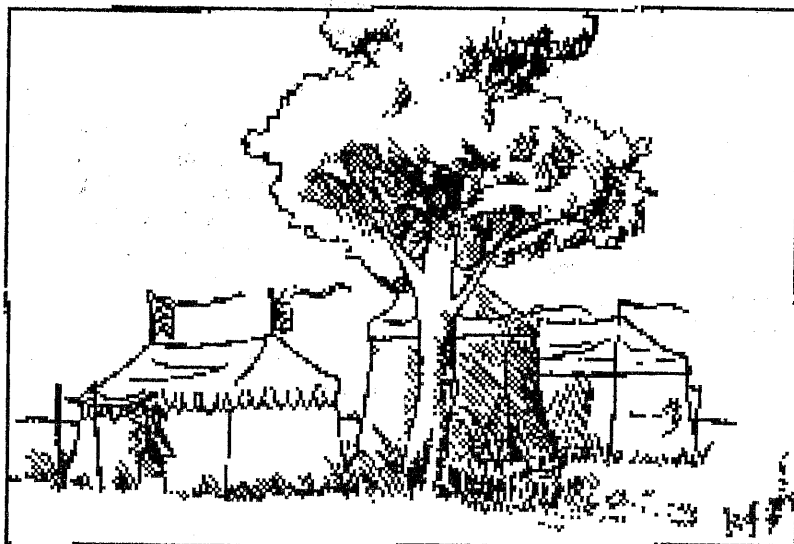
Förhoppningsvis kommer föreningen att senare under våren kunna erbjuda någon ett sommarjobb på två månader i samband med lägret. Detta kommer i så fall att finansieras genom Arbetsförmedlingen med sk arbetspraktik och kommer att bestå i att sköta det pappersarbete som är förknippat med lägret, d v s hålla ordning på anmälningar, utskick, ekonomiska frågor mm. Det smidigaste vore naturligtvis om den person som får detta jobb sitter i planeringsgruppen, eftersom den då redan har koll på situationen.

Vi som satt i Visby-gruppen -99 vet att det är mycket jobb med att arrangera lägret. Men vi vet också att ni som tar över i år kommer att få det lättare. Dels har ni våra erfarenheter att bygga på, och vi är beredda att dela med oss av dessa så mycket som ni behöver. Dels kommer vi inte att samarbeta med Stiftelsen Medeltidsveckan i år, vilket eliminerar en massa missförstånd.

Om du kan tänka dig att arbeta med detta, så hör av dig snarast till Gwen eller mig. Jag kan också svara på frågor om arrangerandet som sådant. Har vi inte en arrangörsgrupp senast på riksdagen kan det inte bli något läger, så ställ upp för rike och folk!

In servitum

Jeshane

Detta är Nordrikes hovstat

Hovtrubadur Matteo Gesualdo

Den Italienska släkten Gesualdo kom till Nordrike med Matteos far, då denne skulle undersöka möjligheterna för handel i detta kalla rike. Fadern tog sig en hustru, slog sig ner och driver sedan dess framgångsrik handel. Avkomman skulle visa sig vara mindre framgångsrik. Med en uttalad motvilja till att studera enligt faderns anvisningar lejdes så en bildad man att svara för den unge M's bildning. Denne Tore P. Gustafvi blev dock snabbt M's dryckesbröder och nu väntar fadern på att M ska komma till sina sinnen, genom att resa och se världen. Alla planer om det krossades då M utnämndes till Nordrikes hovtrubadur samt förälskade sig i Ingiburgh Ulfsdotter. En kärlek som är omöjlig i och med M's envisa landlöshet. Detta gör livet så mycket svårare för M, som aldrig räknade med att drabbas av den äkta kärlek han besjungit i tusentals sånger.

Vem vill leka med svärd?

Det börjar bli ljusare och varmare tider. Snart kan man nog gå utomhus utan att bli lerig om fötterna som det simplaste patrask. Jag skriker varje dag på min lata rustnings-smed som aldrig blir klar med min nya blanka och släta rustning. Måtte den bli klar till sommarkampanjerna (om det inte kommer någon ociviliserad person och förstör allt det roliga med någon fred eller nåt).

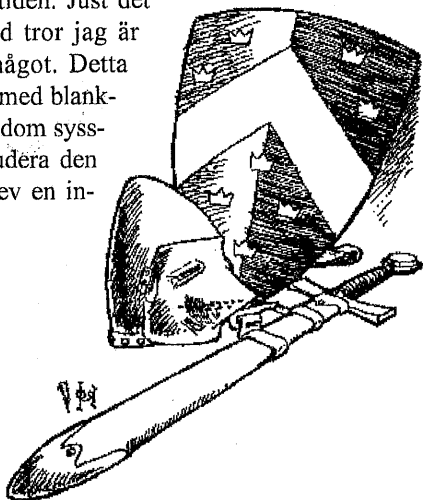
Än så länge får man väl nöja sig med att träna på att svinga sitt svärd. Och det är ju faktiskt väldigt kul....

Jag vill vända mig till alla er som vill ägna er åt kämparaktiviteter. Det skulle vara bra om ni som vill syssla med detta kunde kontakta mig.. Det är lättare för mig att samordna er kämpasugna om jag vet var ni finns och vad ni vill få ut av det. På ragnhildskollegiet i Arinholm tänkte jag ta en stund till dels diskussion kring kämparlek och även lite träning med stålvapen.

Något som jag själv vill att vi i Nordrike ska få är kämparlektyper som kan ge någon insikt om vad man pysslade med under medeltiden. Just det här med att man har flera olika typer av strid tror jag är väldigt viktigt om man vill komma fram till något. Detta beroende att vi kan aldrig, så länge vi inte slåss med blankslipade stålvapen med fullkontakt, kan göra vad dom sysslade med. Något som är viktigt är att börja studera den information som finns på ämnet. Sebastian skrev en intressant artikel om detta i novemhernumret.

Hör av er

ridåar Rofand
riksmarsk

Nordrikes Riksdag 14-16 april

Liungas köping är stolta över att inbjuda alla Nordrikare till Riksdag den 14-16 april på KFUM-gården Stora Rengen i Sturefors, strax söder om Linköpings stad. Ni är välkomna att anlända från kl 18 på fredagskvällen, och vi kommer då att servera något lättare mål på kvällen för dem som vill ha. Under lördagen hålles själva riksdagen och vi hoppas att många vill delta i det viktiga arbetet! Sedan kommer belöningen för vårt hårda slit - middagen! Vi serverar givetvis en fantastisk måltid, som alltid i Liunga! Det finns en del sängar men sent anmälda får nöja sig med golvplats. Medtag sovsaker och måltidsdryck, matgrejer, snygga banér att smycka festsalen med samt lust och energi att diskutera Nordrikes viktiga frågor.

Anmälan sker genom att betala in 190 kr på postgirokonto 142 44 09-9 (betalningsmottagare Sandra Årstrand, vår ekonomiansvariga) senast den 30 mars. Skicka OCKSÅ ett brev, elektroniskt eller vanligt, eller ring till Lena Elfving för anmälan. Meddela oss det vanliga: namn, adress, telefon, gärna e-post, eventuella allergier och dylikt.

Vägbeskrivning:

Gården ligger alltså längs vägen mellan Linköping och Brokind. Exakt 5 km söder om avfarten till Sturefors och ungefär 4 km norr om Bjärka Säby där kröningen hölls 1998.

Kommer man **söderifrån** på 34:an, svänger man av vid Brokind mot Bestorp, Bjärka Säby och Sturefors. Ungefär 4 km efter Bjärka Säby svänger man vänster vid en liten vit skylt som sitter en bit in, "KFUM-gården". Vid grusvägens slut, ca 2 km, ligger gården. Kommer man **söderifrån** på E4:an, tar man första avfarten vid Linköping. Åk österut mot Kisa-Vimmerby på riksväg 34. Innan Skeda, sväng vänster mot Sturefors. I korsningen precis vid Sturefors, sväng söderut mot Bestorp. Efter 5 km kör man förbi Hovetorp, med Kinda kanal och en stor röd lada. Och efter cirka hundra meter svänger man höger vid en liten vit skylt som sitter en bit in, "KFUM-gården". Vid grusvägens slut, ca 2 km, ligger gården.

Norriifrån är det lättast att ta den första infarten från E4, till Linköping och åka mot Åtvidaberg, väg 35. Ta av till höger från Åtvidabergsvägen mot Sturefors. Åk förbi Sturefors söderut mot Bestorp. Efter 5 km kör man förbi Hovetorp, med Kinda kanal och en stor röd lada. Och efter cirka hundra meter svänger man höger vid en liten vit skylt som sitter en bit in, "KFUM-gården". Vid grusvägens slut, ca 2 km, ligger gården.

För **bussresenärer** är det linje 564 mot Sturefors/Bestorp/Brokind från Linköpings resecentrum och hållplatsen heter Dänehall.

Hjärtligt välkomna!

Liunga genom

Fru Hedvig Pefersdötter Uggfa

Brev från Kættil

Kära invånare i nordrike,

för en tid sedan fick vårt vackra Bagahus ett nytt friherrepar, Jon Haraldsson och hans rara hustru Unni. Dagarna före festligheterna till deras ära, erhöll Bagahus ett efterlängtat brev från herr Kættil Thorgilsson, fordom kung över Nordrike. Min tanke var att även övriga innevånare i vårt vackra rike kanske skulle uppskatta nyheter från utlandet. Brevet lyder som följer:

Till alla dem som detta brev se eller höra låter jag Kættil Þorgilsson hälsa att jag trots umbäranden och vedermödor är vid god hälsa och friskt mod. Drömmen har välsignat oss med en mild vinter vilket har underlättat min resa.

Strax efter de högvördigaste majestäternas storslagna kröning begynte jag min resa mot Heliga Tre Konungar i Köln för att sona de fruktansvärda brott som min drottning och hustru undslupit bestraffning för. Denna första del av resan förflöt tämligen händelseöst. Resans andra etapp visade sig dock vara betydligt besvärligare, då obeskrivligt stora bergsmassiv skilde de tyska furstendömena från sina sydliga grannar. Jag blev därför tvungen att ta mig runt dessa bergsmassiv och färdades i stället i mera låglänt teräng, genom Frankerriket där klimatet blev mera behagligt.

Inte förrän alldeles nyligen anlände jag till Rom och jag har ännu inte fått någon audiens hos Påven, trots att jag ansökte så fort jag anlände. Det är min förhoppning att han i sin vishet skall anvisa mig i min fortsatta botgöring.

Mina varmaste välgångsönskningar och förhoppning om välmåga till alla Nordrikes och Bagahus innebyggare, och i synnerhet till Jon och Unni till deras upphöjelse. Det kan tyckas märkligt att jag har kännedom om denna lyckliga händelse, men goda nyheter färdas fort. Jag råkade i Florens en kogg som lossade spenat från Bagahus, som nyligen lastat vid Kville tull. Det känns gott att veta att ens hembygd regeras av kloka och rediga regenter.

Om tillfälle ges skall jag åter fatta penna och pergament för att meddela om mina fortsatta resor.

Skrivet i Rom XIX decembris anno etc V

Kættil Þorgilsson

Ön medeltida riddarromanen

Del 2 av 4: Chretien de Troyes, *Le chevalier de la charette*

Le chevalier de la charette är det tredje eller fjärde större verket av 1100-talsförfattaren Chretien de Troyes. *Erec et Enide*, *Cligés* och möjligen även *Ywain*, skrevs före den och den följdes sedan av den icke fullbordade *Conte du graal*. Chretien kom, som namnet säger, från staden Troyes i Champagne. Chretien var där nära associerad med en av tidens viktigaste beskyddare och främjare av litteraturen; Marie de Champagne, dotter till Eleanor av Akvitanien i hennes första äktenskap med kung Ludvig VII av Frankrike och gift med greve Henrik av Champagne. Han fick med stor sannolikhet sin utbildning vid de blomstrande kyrkoskolorna i Troyes och trädde senare in i en minoritorden. Han visar stor kunskap om de latinska klassikerna och den klassiska retoriken och översätter även verk från latin, såsom Ovidius *Ars Amatori*. P g a sina ingående och korrekta beskrivningar av engelsk topografi i *Cligés* har man ibland dragit slutsatsen att han skulle ha varit i England och att det var där han först kom i kontakt med de fascinerande keltiska legenderna, men med tanke på att han vistades vid det kosmopolitiska hovet i Champagne och i den viktiga knutpunkten för handeln som Troyes med sin två årliga stora marknader utgjorde kan hans kunskaper mycket väl ha fått genom kontakter med engelsmän och bretagnare. Chretien började alltså sin poetiska verksamheter med klassikerna, men någon gång efter Marie de Champagnes bröllop 1159 började han arbeta utifrån det ditills inte använda bretonska legendmaterialet och komponerade *Erec et Enide*, vilken behandlade konflikten mellan kärleken och äran; kunde en

riddare tjäna både "armes" och "amours"? *Cligés* utspelas också i kung Arthurs England, men bygger egentligen på bysantinska äventyrsberättelser och hyllar den trofasta kärleken. *Ywain* och *Le chevalier de la charette* komponeras möjligen samtidigt, runt 1160-80. *Conte de Graal* är Chretien's märkligaste verk, han introducerar här helt nya element i de medeltida Arthurmyterna, nämligen den heliga Graal och gralsökaren Perceval. Man har i Graal, som hos Chretien är en slags skål ur vilken alla slags mat strömmar velat se ett keltiskt gudomligt ymnighetshorn och menat att Percevals föregångare är den walesiske hjälten Peredur. Problemet med det senare är att Peredur endast omnämns i en text skriven efter att berättelsen om Perceval och graalen fått sin spridning. Dock är de flesta forskare idag benägna att placera Percevals ursprung någonstans i Wales och därmed också berättelsen om Graal.

När det gäller *Le chevalier de la charette* säger Chretien själv i sitt förord att det var Marie de Champagne som gav honom den källa/berättelse han skulle skriva om och bestämde hur den berättelsen skulle tolkas, nämligen som en skildring av och hyllning till den höviska kärleken, "fin'amors".

Handlingen i *Le chevalier de la charette* är troligen bekant för de flesta av oss som en av de mer välkända berättelserna om Lancelot och Guinevere: En dag efter midnatten vid kung Arthurs hov i Camelot anlände en fullt rustad riddare och trängde sig in där kungen satt med sina fräsemän. Istället för en sedvanlig hälsning meddelade han att han höll fången många, da-

mer, jungfrur och riddare från kung Arthurs vålde. Han hånade Arthur och sa att han inte tänkte släppa dem fria och att kungen inte heller hade vare sig rikedom eller makt nog för att befria dem. Sedan sade han att han skulle släppa dem fria på ett villkor, nämligen att drottningen skulle tillsammans med en riddare möta honom i skogen där en tvekamp om henne skulle utkämpas. Vann kungens riddare skulle fångarna befrias. Riddarens fräcka krav upprörde många vid hovet och sir Kay (eller som det heter i det fornfranska originalet: Sir Kex!) meddelade kung Arthur att han genast tänkte lämna hovet och aldrig mera tjäna honom. Detta gjorde Arthur ytterligt bedrövad och han bad Guinevere gå till Kay och om nödvändigt tigga och be för att få honom att stanna. Efter mycket övertalning gick Kay med på att stanna om kung Arthur lovade att ge honom något han önskade sig. Kungen lovade att göra så och då Kay strax önskade att få rida iväg ut i skogen med drottningen för utmana riddare hade Arthur inget annat val än att låta honom göra det. Sedan hände det man förväntar sig, nämligen att Kay förlorar drottningen till den främmande riddaren som heter Meleagant. En riddare vars namn vi ännu inte vet och Gawain sätter båda efter Meleagant och den bortrövade drottningen. Den okände riddaren rider först och då Gawain får se honom nästa gång är han till fots, men har hunnit i fatt en kärra. På denna tid, berättar romanen, var det oerhört skändligt för en riddare att åka i en kärra. Det gjorde bara de som gjort sig skyldiga till mord, landsvägsröveri, förräderi och andra grova brott och en riddare som åkte i en sådan förlorade sin riddarvärdighet och alla sina adliga rättigheter. Den okände riddaren sprang förbi kärran, hållande i sin lans då en dvärg som satt på kuskbocken tilltalade honom och sade att det enda sätt han

kunde få reda på vad som hade hänt drottningen var att åka med honom i kärran till nästa morgon. Betänkande nesan och vanäran i att åka i en kärra tvekade riddaren två steg innan han hoppade ombord. Han var sedan tvungen att åka igenom gator där folket spottade på honom och hånade honom och igenom hela boken möts han sedan av förakt och hån då nyheten om hans förnedring nått alla han möter (vilket verkar omöjligt rent praktiskt men är helt i enlighet med berättelsens fantastiska natur), därav namnet på romanen; "Riddaren från kärran". Han möter i ett senare skede, efter en hel del andra äventyr, återigen Gawain och de får reda på att endast två vägar finns till det land där drottningen hålls fången: den ena går under vattnet medan den andra är en bro så förfärlig att dess like inte finns. Bron består nämligen av ett svärd, placerat med den skarpslipade eggen uppåt, på vilken den som vill ta sig över måste krypa på händer och knän. Gawain väljer undervattensvägen, medan den namnlöse riddaren väljer att krypa över svärdet och kämpa mot de två lejon som bevakar den. Efter många äventyr lyckas den okände riddaren, vilken vi mot slutet av äventyret får veta är Lancelot, besegra Meleagant. Guinevere har under hela fångenskapen bott i det slott som ägs av Meleagants far, Kung Bagdemagus, vilken skyddat henne från Meleagants angrepp mot hennes dygd även om han inte lyckats övertala sin son om att släppa henne fri. När Lancelot så träder inför henne och förväntar sig tacksamhet och kanske kärlekslön vägrar hon i stället att tala med honom. Lancelot som inte kan förstå vad han gjort för fel och varför hon inte vill träffa honom ger sig förtvivlad iväg för att leta efter Gawain istället. De två älskande nås snart av falska rykten om varandras död och försöker båda ta livet av sig av sorg. De räddas och

Lancelot funderar över varför hon inte ville tala med honom, hur han hade förnärat henne. Han kan bara se ett skäl till hennes beteende, nämligen att hon fått höra om hans åktur i kärnan och föraktar honom för att han vanärat sig så. Men, säger han till sig själv, om Guinevere verkligen hade älskat honom skulle hon inte ha brytt sig om hur vanärad han var, eftersom han hade gjort det för kärlekens skull. Det som görs för kärlek kan aldrig vara vanhedrande, istället bör man äras för att man underkastar sig kärlekens krav.

De nås dock båda snart av nyheten att den älskade inte är död och när de åter möts är det i anda av försoning. Dock måste Lancelot få veta varför hon var arg på honom förut och frågar henne vad som gjort henne avogt inställd till honom. Guinevere frågar honom då om det inte är sant att han tvekade två steg innan han hoppade upp på kärnan? Värderade han inte sitt anseende och ära högre än henne under dessa steg? Nu är dock allt frid och fröjd och när de älskande försonats kommer de överens om att träffas senare på kvällen och tala genom det gallerförsedda fönstret till det rum där Guinevere och den svårt sårade Kay bor. Efter en stunds talande genom fönstret blir längtan dem allt för svår och Lancelot sliter med sina bara händer loss gallret och tar sig in till henne där de delar en natt av fullkomlig kärlek innan Lancelot tar sig ut samma väg han kom och sätter tillbaka gallret så att ingen kan se att någon varit där. På morgonen kommer emellertid Meleagant in och upptäcker blod på Guineveres säng. Lancelot skadade nämligen händerna när han tog sig in till henne, men i sin lycka kände han inte smärtan och märkte inte att det blödde. Meleagant drar slutsatsen att drottningen tumlat om med Kay och att det är dennes blod man ser på lakanen. Drottningen svär då att hon aldrig varit

otrogen mot sin make med Kay (och det är ju sant) och Lancelot utmanar Meleagant. De beslutar att mötas om ett år vid en av kung Arthurs stora fester för att kämpa och resten av boken handlar om de olika lömska knep Meleagant använder sig av för att hindra Lancelot från att dyka upp på denna dag, vilket han naturligtvis gör. Romanen består av ca 70 000 rader och man brukar anta att det är Chretien som skrivit de ca 60 000 första, medan Godefroy de Leigni var den som avslutade romanen. Det har spekulerats mycket om varför Chretien inte själv avslutade verket, man har menat att han inte höll med om den mening för berättelsen som grevinnan Marie givit honom, d v s mannens underkastelse under den höviska kärleken, men det finns många tänkbara orsaker och ingenting kan egentligen bevisas i denna fråga.

Chretien de Troyes verk finns i flera olika utgåvor på franska, men jag misstänker att engelska översättningar är mer användbara för Nordrikes invånare. Jag har arbetat med en utgåva från 1981 i den sk *Garland Library of Medieval Literature*, den heter *Lancelot* och är översatt och redigerad av William. W. Kibbler. Till denna utgåvas många förtjänster hör en bra inledning, bra notapparater med kommentarer och paralleltext! Jag är en stor anhängare av paralleltext, i alla fall om man ska använda texten för att studera medeltida kultur. Det är den versionen som finns på mitt UB, men enligt redaktören finns det också en översättning från 1914 (London: Dent, New York: Dutton), som finns i nytryck och heter *Arthurian Romances*. Den innehåller förutom *Lancelot* även *Erec et Enide*, *Yvain* och *Cligés*.

Åfeydis